

Ærede Medlemmer vil forstaa, at jeg efter at have faaet disse Oplysninger, som har været saavel Rigsdagen som mig helt fremmede indtil de sidste Dage, alvorligt har maattet overveje, om man turde blive staaende ved det Ændringsforslag, jeg har tiltraadt, og det er jeg næsten tilbøjelig til at tro, at man ikke kan. Jeg har derfor villet sige dette for om muligt at opnaa, at Udvalget vil overveje Spørgsmaalet forinden Sagens tredie Behandling, idet jeg i saa Tilfælde hurtigst muligt vil stille et Ændringsforslag, der formentlig saa skulde blive det sidste i denne Sag, og som skulde være tilstrækkeligt betryggende til at fjerne de meget uheldige Sider ved den nuværende Praksis, som narrer flere mere eller mindre ukyndige Medborgere og Medborgerinder. Jeg anmoder altsaa det ærede Udvalg om at ville holde et Møde inden tredie Behandling og paa dette Møde at ville behandle de Oplysninger, jeg nu har kunnet fremsætte.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit): Efter de Udtalelser, der er fremsat af den højt-ærede Justitsminister, er det klart, at Sagen ikke er naaet til Ende, hvad vi jo havde haabet fra Udvalgets Side, idet Justitsministeren fremkom med Tvivl om, hvorvidt det Ændringsforslag, vi i Dag behandler, fuldt ud svarer til sit Formaal. Jeg maa sige, at jeg har været saa naiv, kan jeg maaske godt sige, at tro, at Justitsministeren var i nøje Kontakt med Sundhedsstyrelsen med Hensyn til det Ændringsforslag, vi i Dag behandler. Ellers vilde jeg som Formand for Udvalget have optaget en Forhandling med Sundhedsstyrelsen om dette Spørgsmaal, idet det hele Tiden har staaet mig klart, at den Lov, vi her vedtog, maatte godkendes af Sundhedsstyrelsen, der jo til en vis Grad praktisk talt skal paa-pege de Tilfælde, hvor Loven skal træde i Virksomhed, idet Justitsministeren ikke personlig kan have den Indsigt i de forskellige Dele, der her er Tale om, men maa overlade det til Sundhedsstyrelsen. Jeg har hele Tiden tænkt mig, at Arbejdet foregik i nøje Kontakt med Sundhedsstyrelsen. Men jeg forstaaer jo nu, at Sundhedsstyrelsen ikke har haft Lejlighed til at følge Forhandlingerne her paa Rigsdagen, og jeg beklager, at jeg ikke har vidst dette, for i saa Tilfælde havde jeg bedt Sundhedsstyrelsen om en Forhandling om denne Sag. Som Forholdene nu ligger, skal jeg i Dag ikke udtale mig nærmere om det nye Moment, som er kommet ind i Sagen, men jeg skal som Formand for Ud-

valget være villig til snarest at indkalde Udvalget til et Møde, paa hvilket vi kan tage Stilling til det nye Moment, Justitsministeren her har anført.

Justitsministeren (Steincke): Under almindelige Forhold vilde jeg finde det fuldkommen rigtigt, om den ærede Ordfører for Udvalget havde rettet en Bebrejdelse mod mig paa dette Punkt, men jeg føler mig ikke truffet af en eventuel Bebrejdelse, saaledes som Sagen i dette Tilfælde har foreligget. Ærede Medlemmer maa erindre, at Sagen er rejst paa Foranledning af Sundhedsstyrelsen for Aar tilbage, at Ministeriet hele Tiden har maattet gaa ud fra, at det, Sundhedsstyrelsen ansaa det for tilstrækkeligt at forbyde, var de saakaldte Modersprøjter, og at man ikke i Ministeriet har haft nogen som helst Forstaaelse af og heller ikke tidligere fra Sundhedsstyrelsen har faaet nogen som helst Oplysning om, at der ogsaa var visse forebyggende Midler, hvis Sundhedsfarlighed maa siges at grænse op til Modersprøjternes. Det er det, der først er kommet frem i de sidste Dage. Naar Sundhedsstyrelsen ikke har henledet Opmærksomheden derpaa tidligere, hvis den da har været kendt med Forholdet for længere Tid tilbage, saa er Grunden utvivlsomt den, at den endelige Skæbne, som vil blive Ministeriets Forslag til Del, jo ikke har været kendt ret længe, da Folketinget stadig forhandlede om nye Ændringsforslag, saaledes at Sundhedsstyrelsen er gaaet ud fra, at der var Tid nok til at overveje, hvilke enkelte Apparater der skulde tages med ind under Forbudet, idet Lovmentes at ville komme til at indeholde den almindelige Bemyndigelse, som jeg havde ønsket. Men uanset hvor meget eller hvor ringe Skyld der kan lægges paa nogen — efter min Mening er Aarsagen den, at man fra de forskellige Sider i Virkeligheden har manglet Sagkundskab og har været ganske uvidende om, at der blandt de forebyggende Midler ogsaa var saa farlige Genstande til Salg, som Tilfældet er —, maa jeg hævde, at naar Spørgsmaalet nu er kommet frem, har det Krav paa at blive overvejet i Forbindelse med de Undersøgelser, der i øvrigt har fundet Sted, og jeg har ikke godt kunnet tie stille, selv om den ærede Ordfører eller andre vil bebrejde mig, at jeg ikke har handlet før. Jeg har anset det for givet, at Rigsdagen, da Sagen ikke er færdigbehandlet endnu, og Problemet paa den anden Side ligger saa klart, som det nu er kommet frem her,